

Hovedopgave det er at være Konsulenter og ikke Lærerne ved Landbohøjskolen eller andre Skoler, hvis Hovedopgave det er at passe deres Virksomhed som Lærere der. Da jeg imidlertid hverken af den ærede Ordfører eller af den ærede sidste Talers Udtalelser — og han var jo dog til Dels enig med mig — kan vente, at Finansudvalget vil tage dette Spørgsmaal op til nærmere Prøvelse og nærmere Drøftelse, finder jeg ingen Anledning til at tage mit Forslag tilbage, men jeg vil lade Tinget træffe Afgørelse af, hvorvidt det formener, at der i Forholdet til den Konsulentvirksomhed, der nu øves af vedkommende 3 Lærere, er Anledning til vedblivende at fastholde det Honorar, som ydes dem. Den ærede Ordfører omtalte, hvad der skete i Fjor. Det var ikke andet, end at dette Ting fik Beslighed til at afgøre, hvorvidt Posten skulde opføres som personligt Tillæg eller skulde staa som Konsulenthonorar. Tinget fulgte Finansudvalget og forvandlede Posten, der var opført som personligt Lønningstillæg, til at være en Post for udført Konsulentvirksomhed, altsaa en Post, som det stod Tinget frit for hvert Aar at tage Bestemmelse om, hvorvidt den skulde bevares eller ej. Jeg finder ikke Anledning til at bevare den, og jeg tilraader ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget.

Angaaende Skytteforeningerne skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke følge den ærede sidste Taler, der saa stærkt kom ind paa at kritisere Udtalelser, som ere fremkomne ved en festlig Lejlighed i Fjor her i Kjøbenhavn. Jeg tror i det hele taget ikke, at det er heldigt at komme ind paa en Diskussion om disse Forhold. Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fremhævede, hvis det Referat, det ærede Medlem holdt i sin Haand, er korrekt, misbilliger jeg selvfølgelig Udtalelser af denne Art, thi sligt er kun til Skade for Skyttefagen. Men jeg misbilliger ligeledes, naar der fremkommer Udtalelser fra anden Side, og det er jo faktisk, at der ogsaa er fremkommet Udtalelser fra anden Side, at der fra Venstres Side hist og her er faldet Udtalelser, som jeg ogsaa maa tage Afstand fra, idet jeg betragter Skytteforeningerne ikke som politiske Foreninger, men som Foreninger, der have et almindeligt folkeligt Formaal, og som jeg ønsker maa

samle saa mange som muligt, der med mig ville virksomt arbejde paa Ungdommens Uddannelse og Udvikling. Jeg betragter nemlig Skytteforeningernes Hovedopgave at være den, at de skulle bidrage til at være et Led i den opdragende Virksomhed, som i saa mange Henseender er i Gang her i Landet til Gavn for den opvoksende Ungdom. Naar det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) omtalte, at der var enkelte Steder, hvor man lagde for megen Vægt paa Skydningen og for lidt Vægt paa Gymnastikken, forekommer det mig, at man helst maa overlade Foreningerne selv at fremme den Side af deres Virksomhed, som er praktisk i den paagældende Egn; der kan være Forhold og Omstændigheder, hvor det er vanskeligt for en Skyttekreds at lægge særlig Vægt paa Gymnastikken. Thi det er jo selvfølgelig, at for at kunne drive Gymnastikken med nogen Nytte, skal man ikke alene være udrustet med Gymnastikapparater, Gymnastiksko og Gymnastikdragter, som det ærede Medlem ganske rigtig nævnte, men det er ogsaa en temmelig nødvendig Betingelse, at man har et nogenlunde rimeligt Lokale, hvor man kan drive saadan Gymnastik, og der er endnu mange Egne i Landet, hvor det ikke er muligt at opdrive andet Lokale end en Lo eller Lade, hvor man kun kan komme om Dagen, fordi det ikke gaar an at drive Gymnastik ved Dugte og Lys, da det jo kan være brandfarligt. I saadanne Egne er man nødt til hovedsagelig at lægge Vægten paa Skydning og kan ikke lægge den Vægt paa Gymnastikken, som jeg er overbevist om, at man ellers overalt i Landet vilde gøre. Den ærede Rigsdagsmand omtalte, at enkelte Steder gif man vel meget til Gevinstskydning og ofrede for meget paa det baade af Tid, Penge og Kræfter, og jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at der kan være begaaet Udskejelser i den Retning. Men man skal ikke straffe en hel Forening, fordi der hist og her kan være en eller anden Mislighed, man med mere eller mindre Grund kan paapege; det ser jeg ingen Grund til. Det er overhovedet vanskeligt at støtte nogen Virksomhed, nogen Forening her i Landet, naar man skal falde paa Særhedens Skær. Der er ingen Forening, som er fuldkommen; der kan altid være et eller andet at udsætte.